

Vi ser i dag, hvordan flere og flere kommuner går nye veje og tilbyder frit valg mellem offentlig og privat hjemmehjælp, og det har faktisk ført til nogle meget spændende fornyelser, f.eks. i Greve Kommune. Her indførte man frit valg mellem kommunal og privat hjælp i september sidste år, og man har fulgt det op med en tilfredshedsundersøgelse, og den viser klart, at den private hjemmehjælp scorer markant højere end den kommunale.

Det positive ved undersøgelsen er imidlertid kommunens reaktion. Undersøgelsen giver nogle klare indikationer af, at man i den kommunale hjemmehjælp kan gøre det bedre, er kommunens kommentar. Så udliciteringen har præcist opfyldt sit formål: at konkurrencen om opgaverne får alle til at strenge sig mere an og gøre sig mere umage.

Men det er meget vigtigt for os i Venstre at understrege det meget væsentlige princip, at det fortsat skal være kommunerne, der står for visitering af den vederlagsfrie sygepleje. Det er kommunen, der har det overordnede ansvar, og det er kommunen, der skal føre tilsynet med, at borgerne så får den service, som de har krav på.

Nu er der så imidlertid sat spørgsmålstejn ved, om den gældende hjemmesygeplejerskelov reelt forhindrer en kommune i at udlicitere hjemmesygeplejen. Græsted-Gilleleje Kommune mener, at der på grundlag af en juridisk udrådning ikke er holdepunkter for at anse udlicitering af den faktiske hjemmesygepleje for retsstridig.

Hermed har man så rejst en juridisk diskussion om, hvorvidt ministeriets fortolkning har været holdbar. Det er selvfølgelig en meget interessant diskussion, men det var jo nemmere at skære igennem den og se at få loven gjort så præcis, at man kan imødekomme de ønsker, der er fra kommunal side om at kunne ansætte i privat regi.

Vi har oplevet en modernisering af bistandsloven, da den blev afløst af serviceloven. Her blev der indført en klar hjemmel til udlicitering af hjemmehjælpen. Og nu mangler vi så den tilsvarende modernisering af loven om hjemmesygeplejersker.

Der var engang her i salen i 1996, hvor statsministeren udtalte: »Når det gælder opgaver som hjemmehjælpens personlige pleje, har jeg den opfattelse, at den enkelte borger, den syge eller svagelige ældre, føler sig mest tryk ved, at det er den samme offentligt ansatte person, som

hver gang yder den nødvendige personlige pleje.«

Det synspunkt har serviceloven overhalet. Det måtte nu også være svært at fastholde, hvis man ønskede det, for vi har jo lige set, hvordan offentlig drift af et plejehjem ikke i sig selv er nogen garanti for omsorgsfuld indsats og rettidigt bleskift.

Jeg vil gerne understrege, at Venstre med dette forslag på ingen måde retter kritik af den indsats, der gøres inden for hjemmesygeplejen her i landet, og hjemmesygeplejen både kan og skal selvfølgelig også udvikles i kommunalt regi.

Vi er så heldige her i landet, at vi har et meget højt niveau, et højt fagligt niveau og et højt menneskeligt niveau, på det her felt, men sygeplejerskernes kompetence og kvalifikationer er jo aldeles uafhængige af ansættelsesforhold. Der ydes et stort og dygtigt arbejde af sygeplejersker ansat hos praktiserende læger, hos speciallæger og som vikarer i private bureauer, og jeg forstår ikke den meget udtalte bekymring om lønpres. Jeg synes, det var et meget mikroskopisk argument, den radikale ordfører havde at skjule sig bag. Jeg har ikke oplevet, at sygeplejersker, der er ansat hos praktiserende læger og praktiserende speciallæger, repræsenterer nogen form for løntryk her i landet.

Ansaret for kvaliteten skal som nævnt fortsat ligge hos kommunen. Det, vi ønsker, er en valgfrihed for kommunen, så man kan tilrettelægge sit arbejde på den mest smidige måde.

Og så har vi noteret os, at Udliciteringsrådet for nylig har offentliggjort en undersøgelse, som viser, at ministerierne slet ikke lever op til den udbudspligt, der findes i Finansministeriets udbudscirkulære. Undersøgelsen indeholder en lang række konklusioner, hvor man peger på, at stat, amter og kommuner bør stimulere dannelsen af nye markeder.

Når det nu kniber så gevaldigt for forskellige ministerier selv at efterleve udbudscirkulæret, skulle man egentlig synes, at det ville være oplagt, at regeringen ville arbejde positivt for at fjerne de barrierer, der eksisterer for, at kommuner kan skabe sammenhæng og fleksibilitet i de frit valg-tilbud, der stilles til rådighed for borgerne.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.